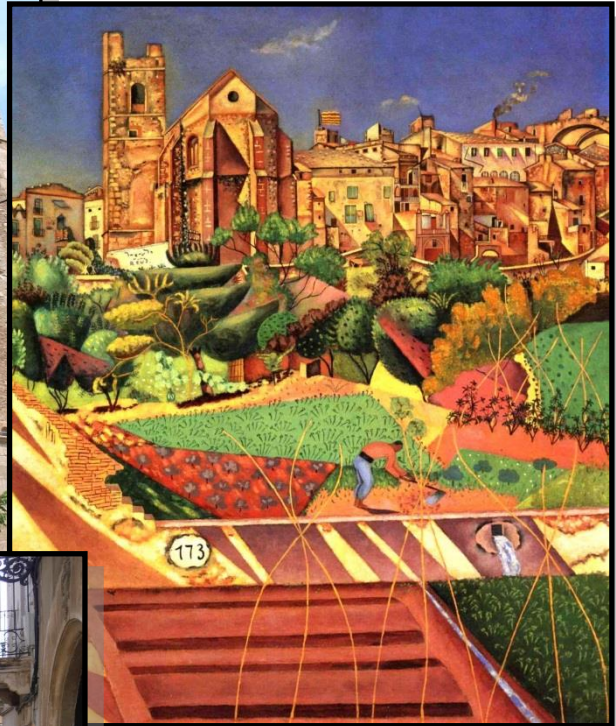

14 ANYS

2005-2018

“Mont-roig: poble i església” (1919)

Viva Mont-Roig

"Quan viatjo, sempre duc al maletí una garrofa de Mont-roig"
(Joan Miró)

Vine Mont-roig

CENTRE MIRÓ DE MONT-ROIG DEL CAMP

**Carrer Major 2
43300 Mont-roig del Camp**

**Telèfon: 977837337
Email: info@centremiro.com**

Web: www.centremiro.com

2005 – 2018: RESUM DE DADES

Del març 2005 al 31 de març de 2018: 78.011 visitants. Són gairebé uns 6.000 visitants per any (exactament: 5.939), i una mitjana de 28 visitants al dia.

Preu de les entrades: individuals 3 euros, grups 2,5 euros, jubilats 2 euros i escolars 1,5 euros. Des del 2005 tenen entrada lliure els mont-roigencs i els seus possibles acompanyants.

Hem fet, produïdes pel propi Centre Miró, 19 exposicions.

Fulletons (del Centre Miró i de l'itinerari "3MR: Mirar, Miró, Mont-roig") i les guies del Centre Miró en 6 idiomes: català, castellà, francès, anglès, alemany i rus.

Els fulletons de "Barraques de pedra seca" els tenim en català i castellà.

Hem fet 7 "Caps de Setmana Mironians", reproduint 228 quadres de Joan Miró i amb 57 aportacions d'artistes locals.

Del març 2005 al desembre de 2017: 178 articles als mitjans de comunicació. Són uns 14 articles per any.

S'han fet 15 reportatges a les televisions i documentals sobre el Centre Miró. Dels quals 4 són estrangers (Estats Units, Anglaterra, Itàlia i Polònia).

Hem enviat 72 trameses d'informació a les persones enregistrades al Newsletter.

Hem actualitzar 58 notícies de fets rellevants al web del Centre Miró.

El preu de les entrades permet produir les exposicions i d'altres esdeveniments, comprar noves incorporacions de material (televisió, sol de palmes, panera de peix, llums de l'espai central...), editar els tots aquells fulletons (tant pel propi Centre Miró com per a les Oficines de Turisme de Mont-roig)...

CENTRE MIRÓ

És una entitat privada, una associació cultural legalitzada el 9 de maig de 2006 (núm. d'inscripció: 32234, al departament de Justícia de la Generalitat, SSTT de Tarragona). I, amb data de 30 de maig de 2008 (núm. 003716), alta en el Directori de Col·leccions obertes al públic de Catalunya. Tenim el NIF: G43778836. L'entitat la formen 103 socis que paguen una quota anual de 10 euros. Hi ha una Junta Directiva formada per 14 persones.

El Centre Miró es va crear el 2004 com un centre d'interpretació de l'obra de Joan Miró en relació amb Mont-roig. Des de 2005 en què s'acaba el projecte expositiu, s'hi mostren 22 reproduccions de quadres de la primera època de Joan Miró (del 1914 al 1923), així com el tapís original "El llangardaix de les plomes d'or" (1989) de Joan Miró / Josep Royo (donació de la família Miró al poble de Mont-roig, durant els actes del "Centenari Miró, 1993"), i els tres documentals de Martí Rom: "D'un roig encès: Miró i Mont-roig" (1979), "Mont-roig, tornaveu mironià" (2002) i "Safatans mironians" (2007).

En el Dia dels Museus del 2010 (16 de maig) es va inaugurar un puzzle gegant del tapís "El llangardaix de les plomes d'or" (1989) de Joan Miró i Josep Royo. És una activitat adreçada als nens i a les visites escolars.

El Centre Miró està adherit, des del 13 de maig de 2006, a la "Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana". Des del 16 de juliol de 2008 forma part del "Club de Turisme Cultural" de "l'Agència Catalana de Turisme" de la Generalitat.

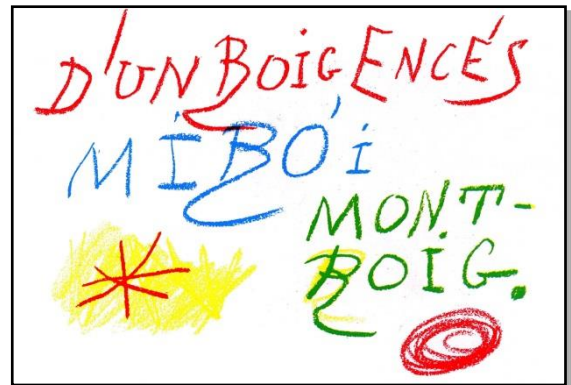

Hem impulsat (gener 2009), des del Centre Miró, la Ruta de "El paisatge dels genis": Pau Casals i El Vendrell, Antoni Gaudí i Reus, Joan Miró i Mont-roig del Camp, i Pablo Picasso i Horta de Sant Joan. Està operativa des del 2012.

El Centre Miró, des del novembre del 2013, forma part del Patronat de la Fundació Mas Miró. El seu representant és Miquel Anguera Brú.

El conjunt d'informacions anuals del Centre Miró s'ha anat publicant a la revista "Ressò mont-roigenc":

- 2005: núm. 96, del quart trimestre del 2005, pàg. 10
- 2006: núm. 101, del primer trimestre del 2007, pàg. 16
- 2007: núm. 105, del primer trimestre del 2008, pàg. 42
- 2008: núm. 109, del primer trimestre del 2009, pàg. 38
- 2009: núm. 113, del primer trimestre del 2010, pàg. 16
- 2010: núm. 117, del primer trimestre del 2011, pàg. 23
- 2011: núm. 121, del primer trimestre del 2012, pàg. 16
- 2012: núm. 125, del primer trimestre del 2013, pàg. 30
- 2013: núm. 129, del primer trimestre del 2014, pàg. 14
- 2014: web del "Ressò mont-roigenc", a la secció "Miró i Mont-roig" (2-3-2015)
- 2015: web del "Ressò mont-roigenc", a la secció "Miró i Mont-roig" (27-1-2016)
- 2016: web del "Ressò mont-roigenc", a la secció "Miró i Mont-roig" (24-1-2017)
- 2017: web del "Ressò mont-roigenc", a la secció "Miró i Mont-roig" (2-2-2018)

EXPOSICIONS TEMPORALS

A l'espai central s'hi fan exposicions temporals relacionades amb Miró / Mont-roig o sobre el propi poble. Cal remarcar les exposicions:

“Picasso i Miró: G + G” (2007). Primer es va fer al Centre Picasso d'Horta i després al Centre Miró.

“Joaquim Gomis i Joan Miró” (2008).

“Miró-Royo: tapissos (Casa Aymat de Sant Cugat / La Farinera de Tarragona)” (2009), aquesta amb la col·laboració del Museu d'Art Modern de Tarragona i el Museu de Sant Cugat.

“Fotografies de Mont-roig 1911” (2011).

“La natura que inspirà Miró” (2012 i 2013).

“Les catifes de Mont-roig (de la Mare de déu de la Roca)” (2012).

“Miró: els Tallers de Mont-roig i Palma de Mallorca” (2014 i 2015).

EXPOSICIONS DELS “CAPS DE SETMANA MIRONIANS”

Fotografies d'Esther Bargalló.

“I Cap de Setmana Mironià (18 i 19 del juny de 2005)” (2006).

“II Cap de Setmana Mironià (17 i 18 del juny de 2006)” (2007).

“III Cap de Setmana Mironià (16 i 17 del juny de 2007)” (2008).

“IV Cap de Setmana Mironià (14 i 15 del juny de 2008)” (2009).

“V Cap de Setmana Mironià (13 i 14 del juny de 2009)” (2010).

“VI Cap de Setmana Mironià (19 i 20 del juny de 2010)”. El 2011, com que era el del Centenari de l'arribada de Miró a Mont-roig, es va fer una exposició resum de les edicions anteriors: “Sis Caps de Setmana Mironians”.

“VII Cap de Setmana Mironià (16 i 17 del juny de 2012)” (2013).

Picasso Miró
Horta Mont-roig
G+G
2 GENIS 2 POBLES

Del 18 d'agost
al 23 de desembre de 2007
al Centre Miró
Mont-roig del Camp

CENTRE MIRÓ
Ajuntament de MONT-ROIG DEL CAMP

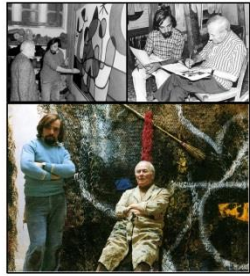
"JOAQUIM GOMIS I JOAN MIRÓ"
FOTOGRAFIES

1 d'agost al 31 de desembre de 2008
Centre Miró de Mont-roig del Camp

CENTRE MIRÓ
Ajuntament de MONT-ROIG DEL CAMP

"MIRÓ - ROYO: TAPISOS"
(CASA AYMAT DE SANT CUGAT DEL VALLÈS /
LA FARINERA DE TARRAGONA)

1 d'agost al 31 de desembre de 2009
(Inauguració: 1 d'agost a les 19h)

mont-roig miró
centenari 2011

EXPOSICIÓ FOTOCRÀFICA
"MONT-ROIG 1911"
(16 d'abril al 30 de juny)

**Exposició "La natura
que inspirà Miró"**
Fotografies d'Esther Bargalló

CENTRE MIRÓ
De l'1 de juny al 20 de setembre

Exposició
LES CATIFES DE MONT-ROIG
**(A LA MARE DE DÉU
DE LA ROCA)**

CENTRE MIRÓ
De l'1 de setembre al 31 de desembre
Inauguració: 1 de setembre a les 19.30 h.

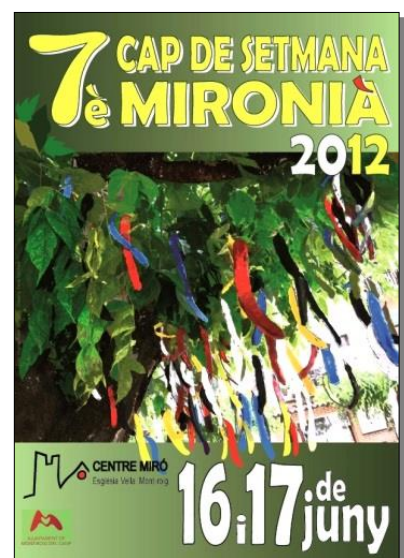
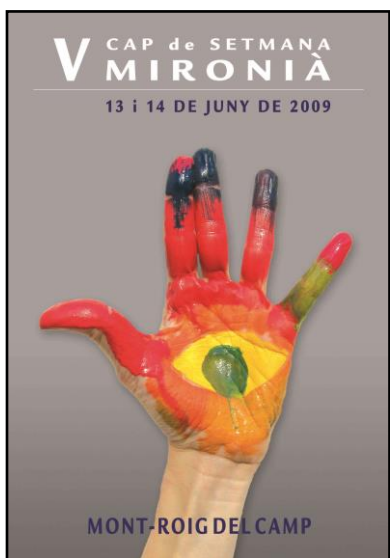
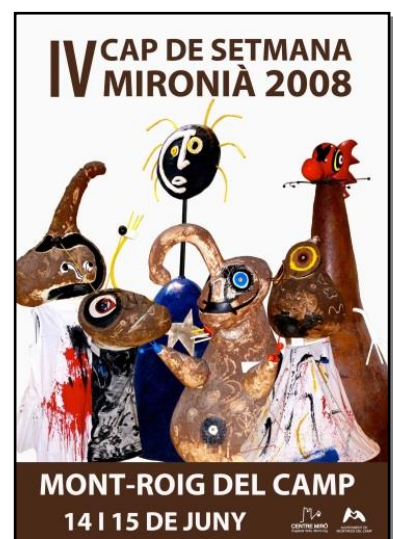
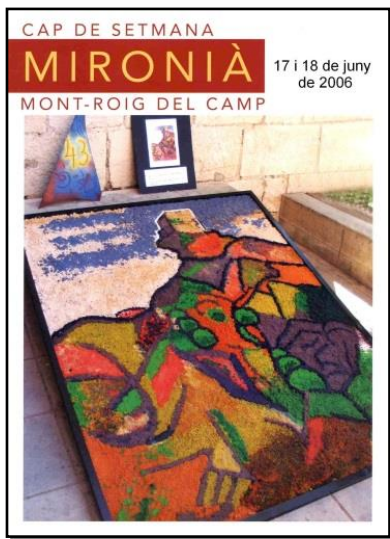

Exposició
MIRÓ:
ELS TALLERS
DE MONT-ROIG I
PALMA DE MALLORCA
Fotografies: Martí Rom
Esther Bargalló

CENTRE MIRÓ
juny - desembre
2014

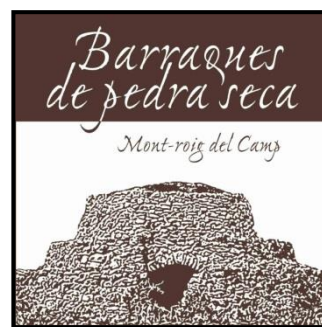

EXPOSICIONS SOBRE “PEDRA SECA”

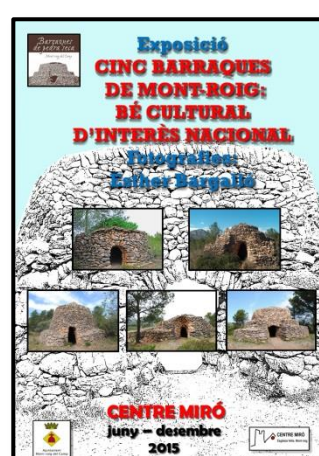
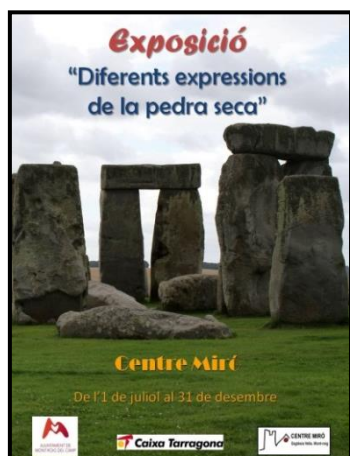
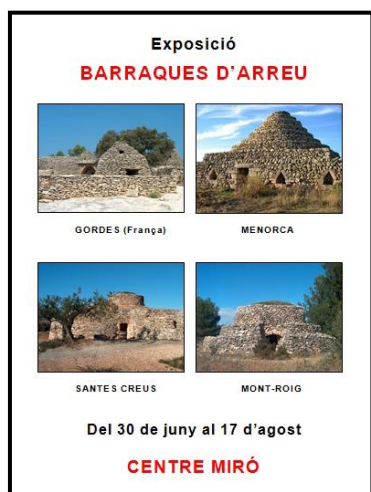
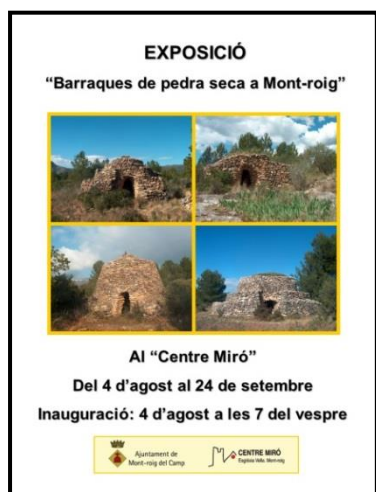
Mont-roig té un important patrimoni de “pedra seca”. Hi ha 135 barraques en bon estat de conservació.

El 21 de novembre de 2014 el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya publicava la resolució CLT/2590/2014 per la qual s'incoa expedient de declaració de “Bé cultural d'interès nacional” (BCIN), en la categoria de Zona d'interès etnològic, a cinc barraques de pedra seca de Mont-roig. Aquest es va concloure amb la publicació al DOGC el 21 d'abril de 2016.

El Grup Barracaire de Mont-roig del Camp, una secció del Centre Miró, ha organitzat una sèrie d'exposicions dedicades a la pedra seca:

- “Barraques de pedra seca a Mont-roig del Camp” (agost i setembre 2006)
- “Barraques d'arreu” (juny a agost 2007)
- “Construccions de pedra seca a Mont-roig del Camp” (juny a juliol de 2008)
- “Construccions de pedra seca d'arreu” (juny a juliol 2009)
- “Diferents expressions de la pedra seca” (juliol a desembre 2010)
- “5 Barraques de Mont-roig: Bé Cultural d'Interès Nacional” (juny a setembre 2015, febrer a març 2016 i desembre a gener 2017)

EL PESSEBRE DEL CENTRE MIRÓ

El 2011 vàrem fer un “Pessebre mironià” amb alguns dels paisatges mont-roigencs i mironians: “*Mont-roig, Sant Ramon*” (1916), “*Mont-roig: poble i església*” (1919), “*Hort amb ase*” (1918), “*La masia*” (1921-1922), “*La casa de la palmera*” (1918) i “*Platja de Mont-roig*” (1916).

El 2012 vàrem fer “Escenes d’abans”. Aquest estava ambientat, bàsicament, en el nucli antic del poble de Mont-roig. Era una recreació dels indrets més característics, les vistes que Miró va pintar a “*Mont-roig, el poble*” (1916) i “*Mont-roig: poble i església*” (1919).

El 2013 vàrem fer un pessebre més tradicional: “Diorames nadalencs”.

El 2014 vam retornar a la idea del 2011. El pessebre reproduïa sis significatius paisatges mont-roigencs: “*Mont-roig, Sant Ramon*” (1916), “*Mont-roig: poble i església*” (1919), “*La teuleria*” (1918), “*La masia*” (1921-1922), “*Les roderes*” (1918) i “*La casa de la palmera*” (1918). Aquest cop vàrem incorporar dos nous quadres: “*La teuleria*” (1918) i “*Les roderes*” (1918). El vam repetir el 2015.

En el del 2016 vam dedicar el pessebre a la pedra seca. Aquest any, el 21 d’abril, la Generalitat havia declarat Bé Cultural d’Interès Nacional (BCIN) a cinc barraques de pedra seca de Mont-roig. El pessebre reproduïa les barraques del Jaume de la Cota, Comuns del Pellicer, Miquel Terna, Lliris i Espiral. Fou: “*La pedra seca al Mont-roig del segle XIX*”.

CAP DE SETMANA MIRONIÀ

Joan Miró estimava aquelles catifes que durant els anys seixanta, i fins a principis dels setanta, es feien a Mont-roig per rebre la Mare de Déu de la Roca, patrona de Mont-roig i que era portada en processó des de la seva ermita. Miró, en aquells 8 de setembre, pujava fins al poble acompanyat per algun amic a gaudir d'aquelles catifes. Freqüentment, eren de formes geomètriques fetes amb safatans (encenalls), tenyits amb anilines per aconseguir bells i emotius colors. El paviment del “Pla de l’Òs” (1976) de la Rambla de Barcelona té com a referent aquestes catifes mont-rogenques.

Després de molts anys, es va recuperar la tradició de les catifes (diumenge 29 d'agost de 2004), quan Mont-roig va rebre la seva Patrona, per celebrar les Festes Quadriennals de la Mare de Déu de la Roca que es van cloure el 8 de setembre del mateix any.

Des de 2005, en què es va fer el “I Cap de Setmana Mironià”, el Centre Miró de Mont-roig ha impulsat la realització d'un cap de setmana on el poble de Mont-roig fa una festa de benvinguda a Miró per les mateixes dates, quan ell venia a passar varis mesos al poble. Amb l'ajut d'associacions i veïns poble, es reproduïxen quadres del pintor a la manera d'aquelles catifes. A més, artistes de Mont-roig també fan les seves propostes.

S'han fet set “Caps de Setmana Mironians”:

- I: 18 i 19 del juny de 2005
- II: 17 i 18 del juny de 2006
- III: 16 i 17 del juny de 2007
- IV: 14 i 15 del juny de 2008
- V: 13 i 14 del juny de 2009
- VI: 19 i 20 del juny de 2010
- VII: 16 i 17 del juny de 2012

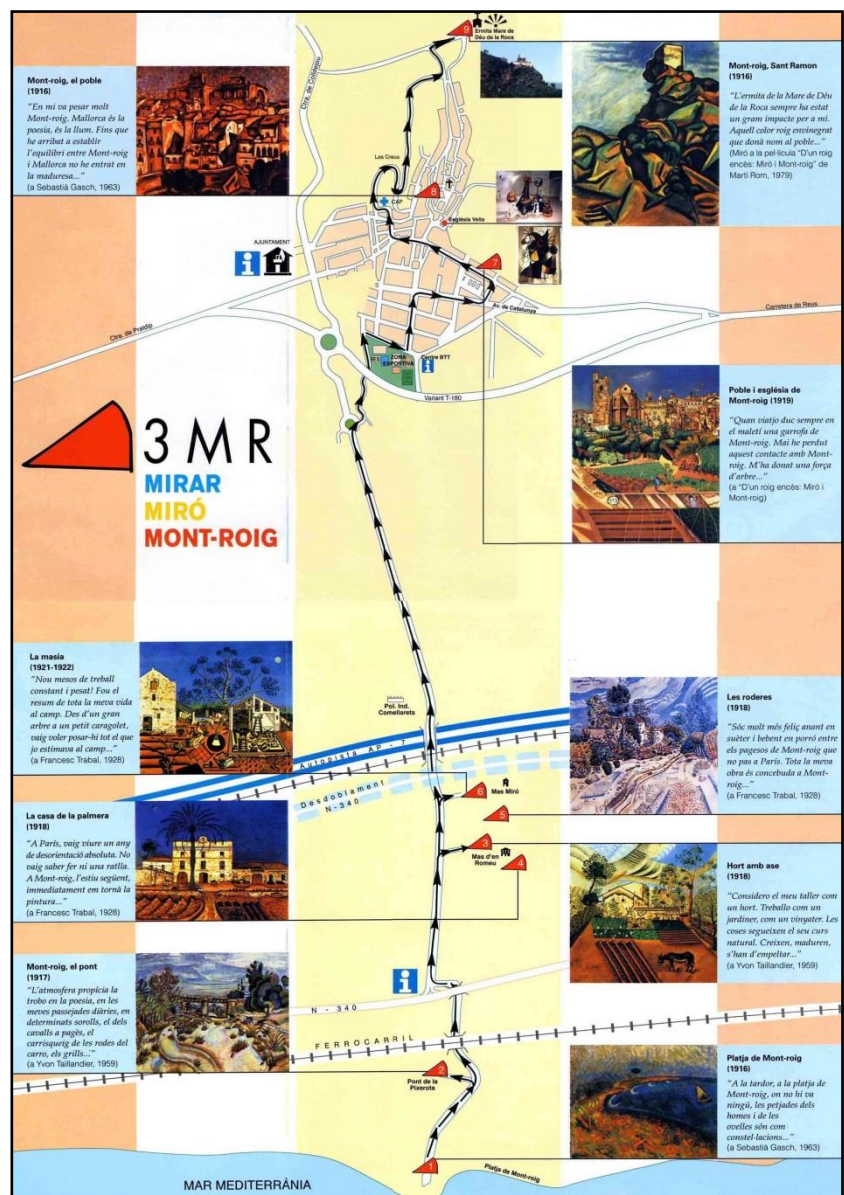
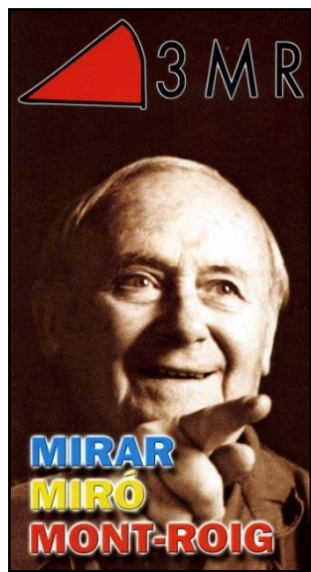
En aquests set “Caps de setmana mironians” s'han reproduït 228 quadres de Joan Miró i hi ha hagut 57 aportacions d'artistes locals.

ITINERARI MIRONIÀ

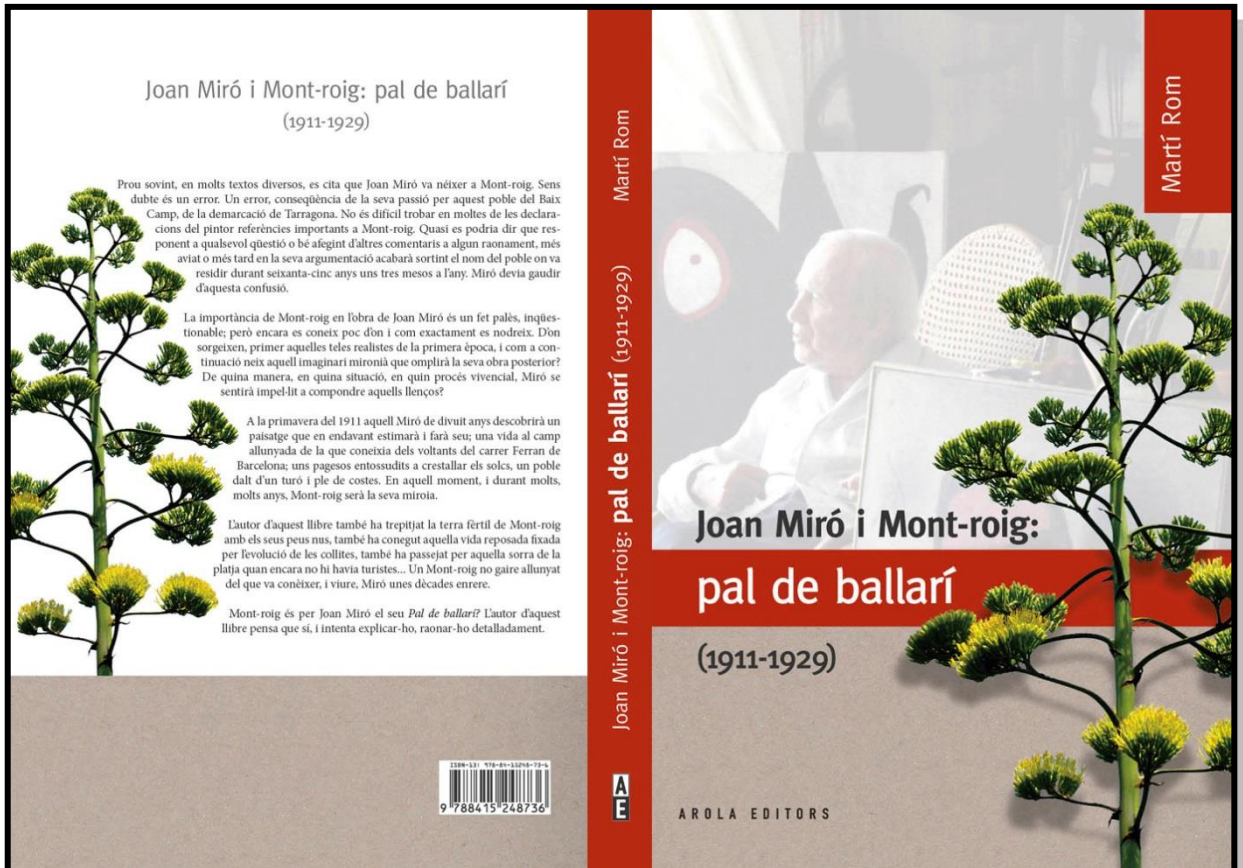
A més de la visita al Centre Miró, al terme de Mont-roig es poden admirar els “originals dels originals”, aquells indrets que van captivar Miró i que va plasmar als seus famosos quadres. És l’itinerari, “**3MR: Mirar Miró Mont-roig**”. Es tracta d’un recorregut des de la platja fins a l’ermita de la Mare de Déu de la Roca. Són nou indrets, de sis dels quals tenim reproducció facsímil al Centre Miró.

En resum, la visita conjunta de l’exposició del Centre Miró i l’itinerari mironià, permeten entendre la relació del pintor amb el poble, a més de conèixer, de primera mà, la seva primera època (del 1914 al 1923).

LLIBRES SOBRE MIRÓ I MONT-ROIG

L'abril de 2012 el Centre Miró amb el suport de l'Associació de Veïns Muntanya Roja de Mont-roig i la Diputació de Tarragona, va publicar el llibre "Joan Miró i Mont-roig: Pal de ballarí (1911-1929)" de Martí Rom, a Arola Editors.

Quadern d'art Un nou llibre sobre Miró i Mont-roig ens reorienta sobre una avantguarda pairal, arrelada i cosmopolita

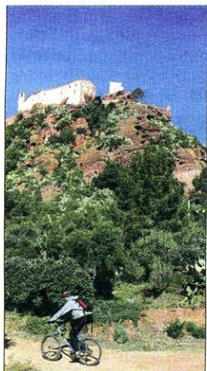
El roig encès de Mont-roig

Vicenç Altaió

No tothom sap que hi ha dos espais culturals ben diferents: el de la creació originària i el de l'espai de la comunicació, de la sociabilitat i, sovint, de l'esnobisme. La cultura de l'avantguarda, d'arrel romàntica, tenia a veure amb la màxima de Hölderlin d'allunyar el sagrat de la indústria. Pel que fa a la segona, la del comerç i de l'espectacle, Joan Miró era contundent: “Més m'estimo de trobar-me entre els pagesos de Mont-roig que amb els senyors vestits de frac en un vernissatge a París.”

La recent aparició de *Pal de ballari* (Arola, ed.), el llibre on Martí Rom explica al detall la vida i l'art de Joan Miró des que als divuit anys, el 1911, es vinculà per sempre a Mont-roig, ens reorienta en l'ètica de la naturalesa dels orígens. És un llibre de microhistòria que enganxarà els lectors de poesia de vers lliure i de filosofia sense mètode. Perquè estimem tant la visió de l'ultralocal com les paraules abstractes, desarrelades i escapçades del seu significat, i, també, l'anècdota precisa i les seves derivades. És un llibre, però, sense exaltació lírica, malgrat l'amor autèntic que s'hi professa, i amb vasta erudició i rigor, escrit per un savi local i científic, enginyer i modern com Pompeu Fabra.

MARTA MEMBRIVES

‘Pal de ballari’, de Martí Rom, és un llibre de microhistòria, sense exaltació lírica però amb erudició i rigor

Al llibre de Martí Rom no hi ha reproduïdes les pintures que s'hi esmenten, que apareixen referenciades a peu de pàgina, com si fossin les notes erudites, al marge, en els llibres acadèmics.

I és, en efecte, així, perquè a part de l'elevat cost que les societats d'autor imposen a escriptors publicistes i editors, l'estudiós es troba en el dilema de saber si l'objecte d'estudi és

Joan Miró —que hi és tot, tot el que ha viscut i tot el que sobre ell s'ha escrit—, o és Mont-roig, que per a Miró era la naixença de la seva obra i alhora la seva religió. Una religió que és feta de la força de la terra que nodreix l'art de pintar. Una energia que amb els peus tocant a terra s'escampa fins a l'univers germinatiu, combatiu, en expansió permanent.

El llibre de Martí Rom està escrit amb la importància del moviment de les formigues, minucios, d'esforç gegantí i col·lectiu. El seu autor, com nosaltres, som deutors de l'esperit de Joan Miró, popular i radical, il·luminat i republicà. Un esperit català d'avantguarda que Martí Rom ha sabut estudiar com ningú, car en ell es dona la condició de ser un roig encès de Mont-roig.

Oriol Pi de Cabanyes

Lectures de Miró

Miró continua interessant cada dia més. Tot i que domina encara massa un mironisme curt de mires, fossilitzat en uns quants tòpics i que no sap llegir entre línies, signes endins. Com s'esdevé amb tots els genis, també l'obra de Miró és polisèmica, susceptible de contenir alhora diversos significats. O diferents nivells de complexitat.

Domina encara massa un mironisme curt de mires, fossilitzat en uns quants tòpics

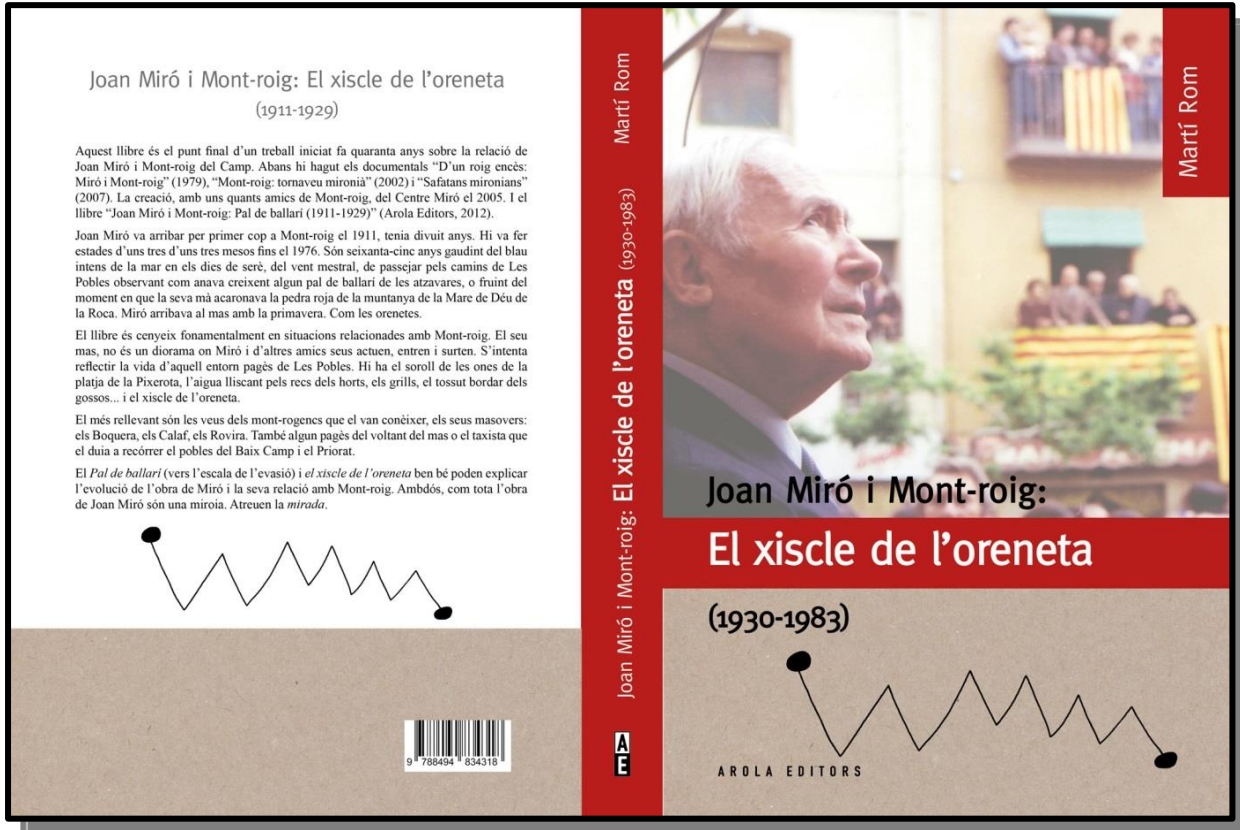
També aquest 2012 ha sortit un llibre fonamental per conèixer millor la relació de Miró amb un “genius loci” català i mediterrani que, captat i expressat a partir de Mont-roig del Camp, ha esdevingut ja universal. Es tracta de *Joan Miró i Mont-roig (1911-1929)* (Arola editors), una excel·lent aportació al coneixement de l'humus creatiu del primer Miró que l'autor, Martí Rom, presenta amb el suggerent subtítol de *Pal de ballari* (en al·lusió a la inflorescència que s'escapa del cor de l'atzavara vella a la fi del seu cicle vital).

A *Pal de ballari* Martí Rom explica amb tota mena de detalls interessants l'empatia profunda de l'artista amb la gent, la terra i la mar de Mont-roig del Camp. És a Mont-roig, el país de *La Masia*, on Miró, que al meu entendre té molt de mediúmic, va renéixer a la seva autèntica vida quan s'hi va refugiar als divuit anys i d'on ja no es va apartar, emocionalment, mai més.

Miró és universal per ultralocal. Tant Martí Rom com Pesquero (com Robert S. Lubar, que fins i tot ha après català per entendre'l millor) saben que en Miró alea l'arquetip de la mare-terra.

I que es dona en la seva obra aquella mena de participació mística de l'home primitiu amb la terra dels ancestres de què parlava Jung. Una terra incògnita que, ja que l'art no és mai una ciència exacta, demana exploradors com aquests abans que agrimensors.

L'abril de 2018 el Centre Miró amb el suport de l'Associació de Veïns Muntanya Roja de Mont-roig i la Diputació de Tarragona, va publicar el llibre "Joan Miró i Mont-roig: *el xiscl de l'oreneta* (1930-1983)" de Martí Rom, a Arola Editors.

Tribuna

Xavier Garcia Pujades. Periodista i escriptor

El mironià de Mont-roig

Josep Miquel Martí Rom (Barcelona, 1950), amb fondes arrels familiars a Mont-roig (Baix Camp), acaba de publicar a Arola Editors (Tarragona) *Joan Miró i Mont-roig. El xisclé de l'oreneta (1930-1983)*, amb pròleg de Vicenç Altaïó, continuació d'un primer volum, el 2012 al mateix grup editor, titulat *Joan Miró i Mont-roig: pal de ballarí (1911-1929)*, coincidint amb el centenari de la primera anada del pintor al mas que la seva família paterna havia comprat als afores d'aquesta vila, que Miró feu seva i que projectà artísticament a tot el món.

AMB AQUESTS DOS VOLUMS, que abasten tota la vida i obra de Miró a partir de Mont-roig, Martí Rom culmina una llarga recerca de quaranta anys en què també cal incloure, com a home de cinema i documentals que ha estat, els films sobre el pintor: *D'un roig encès (1979)* i *Tornaveu mironià (2002)*, amb imatges de Glòria Alsina, i la seva participació, al costat dels companys del Centre Miró i de l'Associació de Veïns Muntanya Roja, en la creació d'infraestructures culturals perquè el poble de Mont-roig tingués sempre present tot

el que suposà per a l'artista, durant més de 60 anys, les seves vivències en aquest Camp de Tarragona que immortalitzà en pintures que continuen parlant-nos al cor. Ara, el dia 20 d'abril, es culmina també, feliçment, l'obertura del mateix Mas Miró com a centre museístic obert a tothom.

D'AQUESTA MANERA, AL LLARG DELS ANYS i no sense dificultats quan es tracta de la cultura, s'han anat consolidant esdeveniments com la celebració del centenari del seu naixement (1993), l'itinerari Miró pel poble i la creació del Centre Miró a l'Església Vella (2005), així com els continuats articles d'investigació que Martí Rom ha anat publicant a la revista local *Ressò mont-roigenc*, a més de la revisió completa de la correspondència de Miró, dipositada a la seva fundació a Barcelona i a Palma (publicada en diversos volums), i de les biografies d'artistes i escriptors, relacionats d'alguna manera amb Miró i les terres tarragonines, textos escrits amb Juan Manuel Garcia Ferrer i publicats a l'Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya.

PER TOTA AQUESTA FEINADA –que inclou també entrevistes amb la família, amics i veïns relacionats amb Miró, així com amb el mateix artista, viatges i recerca bibliogràfica–, bé pot dir-se que Martí Rom és el mironià de Mont-roig, l'estudiós apassionat i rigorós que ha rescatat –any per any i gairebé dia per dia– l'evolució vital i artística d'aquell homenot del sud, de mirada clara, petit d'estatura física però altíssim de moralitat i espiritualitat, que un bon dia va dir, com Picasso d'Horta de Sant Joan, que el seu impuls fonamental arrencava de Mont-roig.

I ÉS QUE QUI POT OBLIDAR el quadre *La Masia (1921-22)* i tantes obres, abans i després, que van sublimar el lligam humà amb la terra nodradora? De la nit estelada de les Constel·lacions (pintades en plena Segona Guerra Mundial) a la petita formiga tot hi és simfònic, ajustat i harmoniós. Mont-roig va ser la salvació humana i artística per a Miró, que va fer emergir d'aquella realitat camperola el món suprareal que ja contenia en potència. Gràcies, Martí, per haver-nos-ho fet visible.

El Miró de Montroig

La Vanguardia 20 jun. 2016 Oriol Pi de Cabanyes

Que Miró treballava la pintura como el labrador su campo él mismo lo decía a los cuatro vientos. Siempre temerario, no temía pasar por no-cosmopolita, por aldeano. Siempre arraigado, siempre comprometido, su obra ofrece el testimonio de un raro chamán del sur europeo atravesado por las tensiones de concepto que cuestionan la civilización de la era industrial. Ahora que quizá corremos el peligro de olvidarlo, debería tenerse muy en cuenta la influencia decisiva

que tuvieron para él el paisaje y la vida rural de Mont-roig. Si sin el París del surrealismo, Miró no habría tenido el reconocimiento y el éxito comercial que luego revalidó en Nueva York, sin la fuerza telúrica de aquella tierra áspera de Tarragona, Miró no sería Miró.

Es aquí, en Montroig donde Miró fue proyectando en su obra la "real irrealdad" que hizo universal. El pintor trabaja muy intensamente en el

mas Miró de Mont-roig, "sin la más mínima idea preconcebida" y dejándose llevar "sólo por la irresistible fuerza de la alucinación y por el divino azar" (como dice él mismo en una carta de agosto de 1935).

Todo esto, quiero decir el Miró ultralocal, queda muy bien documentado en el libro Joan Miró i Mont-roig. El xisclé de l'oreneta, de J.M. Martí-Rom, una crónica detallada, casi notarial, de la fecunda relación del artista con un entorno campesino en el que capta, y transmuta, el magnetismo de unas realidades del mundo tradicional que le procuran "un choque poético".

"La mayoría lo tomaba por loco" –reconoce Martí-Rom. Corría por los caminos cuando la gente creía que sólo corren los que huyen, se estaba quieto como un pasmarote contemplando una nube, un ocaso o la salida del sol. Una vez detuvieron al joven Miró cuando estaba sentado en la playa, al amanecer, "mirando fijamente hacia adentro, como si esperara a alguien, según los carabineros". Hay muchas verdades en este libro. Como cuando su esposa se quejaba de que los marchantes "lo tienen cogido" o que "no es dueño de lo que hace". Miró es hoy un icono, pero el más auténtico Miró tiene sus raíces

en Montroig.

Tal como se ha hecho con Picasso en Gósol y en Horta de Sant Joan, también Montroig ha tenido hasta hace poco un espacio expositivo, el Centre Miró, dedicado a honrar un artista hoy de fama y valor pero poco apreciado en el pueblo, por extraño, cuando estaba vivo (como ocurrió también con Gaudí o con Dalí, y ahora muchos viven de ellos).

"Ha costado mucho tiempo y esfuerzos conseguir que parte de la gente del pueblo estime a Miró", reconoce Martí-Rom. Ahora que, gracias a la familia

y a la contribución institucional se ha podido abrir al público el mas Miró, es de desear que no se pierda el valor añadido de una estima que vincula a Miró con el paisaje, la gente y la cultura popular de Montroig.

Joan Miró ofrece el testimonio de un raro chamán del sur europeo

EL CENTRE MIRÓ EN MITJANS D'AUDIOVISUALS

S'han fet 15 reportatges a les televisions i documentals sobre el Centre Miró. Dels quals 4 són estrangers (Estats Units, Anglaterra, Itàlia i Polònia):

“Centre Miró” de la sèrie “La gran amaltea” (2006), per a la Xarxa de Televisions Locals.

Notícia del “III Cap de Setmana Mironià” (“Canal Reus”, 18-06-2007).

“Joan Miró” de la sèrie “Cops de geni” (2007), per a la Xarxa de Televisions Locals.

“IV Cap de Setmana Mironià” (“Matins” de TV3, 13-06-2008).

Notícia del “IV Cap de Setmana Mironià” (“Canal Reus”, 16-06-2008).

“Centre Miró” de la sèrie “Cicerone” (maig 2009), presentat per Oriol Pi de Cabanyes, per a la Xarxa de Televisions Locals.

Documental per a la televisió polonesa (juny 2009).

Clip del TR3SC del Centre Miró a TV3 i al “33” (octubre 2010).

Documental per a la televisió italiana (2011): entrevistes amb Angelina Rovira i Martí Rom, i imatges del Centre Miró.

Documental projectat a la “Tate Modern” de Londres per a l'exposició “Joan Miró: l'escala de l'evasió” (2011): entrevista amb Angelina Rovira i imatges de “D'un roig encès: Miró i Mont-roig” de Martí Rom.

Documental per la “National Gallery” de Washington per l'exposició “Joan Miró: l'escala de l'evasió” (2012): entrevista amb Angelina Rovira i imatges de “D'un roig encès: Miró i Mont-roig”.

Programa “Divendres” de TV3 a Mont-roig. El dimarts 28 de febrer de 2012 van fer un extens reportatge. Hi van intervenir l'Angelina Rovira i la Irene Oechsle. Van passar dos fragments del documental “D'un roig encès: Miró i Mont-roig”.

Programa “Espai Terra” de TV3 (“El joc de Catalunya”) del 5 d'abril de 2013.

Programa “Dies de càmping” de TV3 del 15 de setembre de 2013.

Programa “Divendres” de TV3 a Almostrer. El dijous 26 de febrer de 2015 el tècnic de turisme del consell comarcal del Baix Camp, Jordi Gumà, va fer unes recomanacions dels indrets propers per a visitar i parlava de la ruta “De Mont-roig a Cambrils” dins de la proposta dedicada a les “Muntanyes de la Costa Daurada”. Va parlar a bastament del Centre Miró.

(Sobre les “Barraques de pedra seca”):

Notícia sobre les “Barraques de pedra seca a Mont-roig” (“Canal Reus”, març 2008).

Notícia sobre el llibre “Barraques de pedra seca a Mont-roig” (“Medi ambient” de TV3, 25-04-2008).

Programa “Divendres” de TV3 a Mont-roig. El dimarts 28 de febrer de 2012 van fer un ampli reportatge sobre les “Barraques de pedra seca”, amb una entrevista amb l’Esther Bargalló del Grup Barracaire de Mont-roig / Centre Miró.

Notícia sobre les “Barraques de pedra seca a Mont-roig: Bé Cultural d’Interés Nacional” (“Canal Reus”, gener 2015).

A l’espai “Comarques” de TV3 del divendres 6 de maig de 2016, a l’apartat de Tarragona, va sortir un reportatge sobre les cinc barraques de pedra seca de Mont-roig declarades BCIN.

